Vánoční dopis

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Miroslavi

L.P. 2022

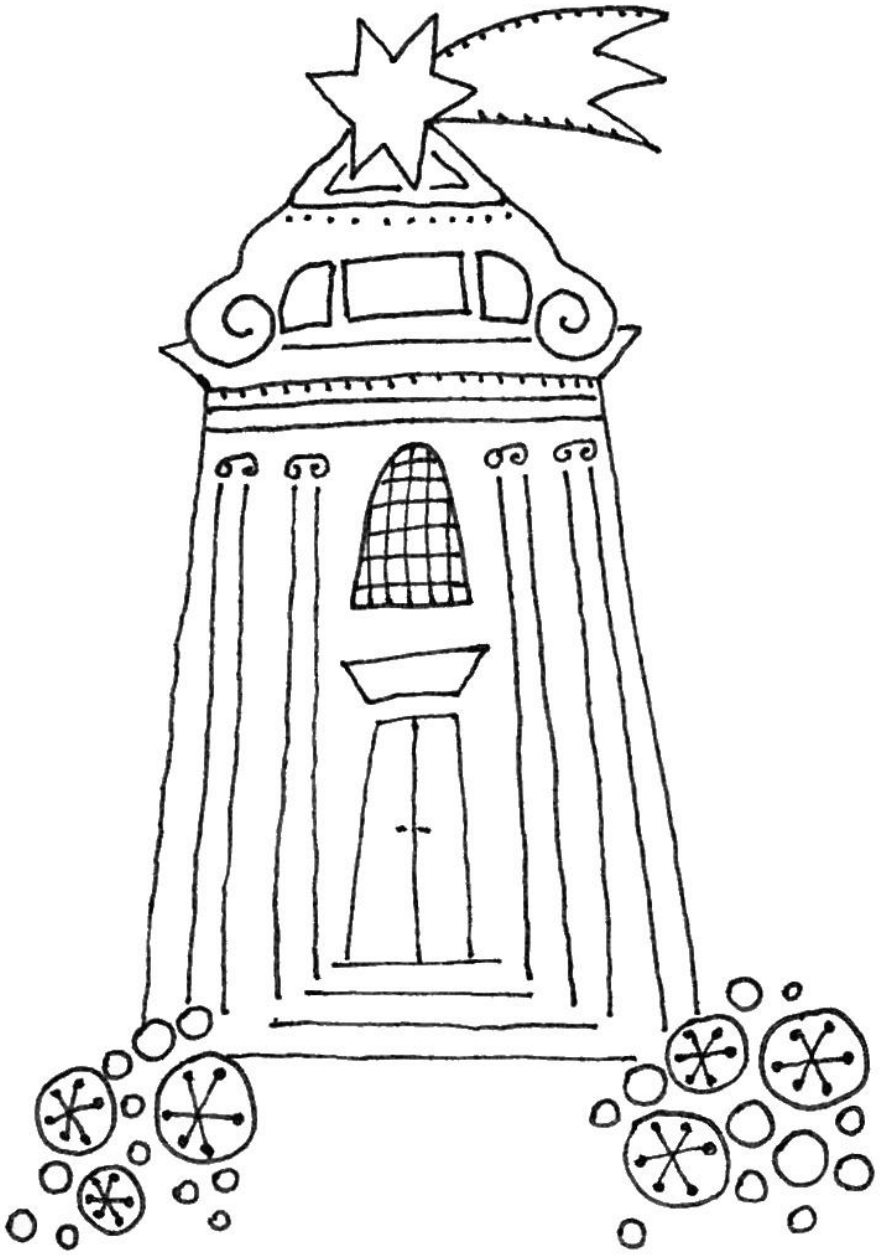

Milé sestry, milí bratři, vážení přátelé,

doba adventu – čas očekávání, radosti a naděje – je v letošním roce naplněna tragickou zkušeností války odehrávající se v naší blízkosti. S obavami a úzkostí myslíme na ty, kteří jsou jí nejvíce postiženi. Ukrajina strádá. Vnímáme tuto bolest společně s těmi, kteří nacházejí útočiště mezi námi. Modlíme se za ně a prosíme, abychom dokázali být vytrvalí v pomoci i v lásce. Adventní čas je plný naděje i očekávání. Vždyť věříme, že Bůh sesílá svého syna Ježíše Krista, Pána a Spasitele, mezi nás lidi všelijaké, do obyčejného všedního světa, v němž žijeme.

S přáním požehnaných vánočních dnů
Vaše staršovstvo

Vánoční zamyšlení

Úvaha o narození Krista aneb co se jednomu může honit hlavou, když si pustí vánoční evangelium blíže k tělu (nebo snad až k srdci?)

Evangelista Lukáš 1, 26-31:

Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do Galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. Přistoupil k ní a řekl: „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi nalezla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš…“

Evangelista Matouš 1, 18-21:

Narození Ježíšovo událo se takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve, než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, syny Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“

Nejdříve přání…

Milí přátelé, přeji vám pokojné vánoční svátky. Nechť vás povzbudí slova vánočního evangelia o narození Ježíše Krista, dotkne se vašeho srdce, pronikne do vaší mysli, povznese vašeho ducha. Rád bych, aby vám ta známá vánoční zpráva, kterou čteme nebo jí naslouchámе každý rok znovu a znovu, otevřela opět nový pohled na život a na svět. Věřím, že s sebou přináší naději, že svět není ztracen a člověk ponechán svému osudu, a to i na pozadí toho, co v současné době prožíváme.

Když se Ježíš narodil, svět za moc nestál…

Ani tehdy, když se Ježíš narodil, nebyl svět místem klidu a harmonické pohody. A přesto, a můžeme říct i navzdory tomu, si Bůh umí najít cestu do lidského srdce. Přichází, dotýká se nás, oslovuje, nalézá nás. Razí si cestu do naší blízkosti, stojí o naši pozornost. Uchvacuje nás, mění naše životy. Uvádí do pohybu stojaté vody všednodenní nudy, převrací perspektivu našeho životního svěřování. Dodává nový směr našemu uvažování, zmocňuje se toku našich myšlenek. A tu se náhle probudí k životu niterný rozhovor člověka s Bohem a Boha s člověkem.

Boží způsob přicházení…

Bůh přichází do našeho světa, do našich životů, aby se narodil, jako se rodí každý z nás… Ale není to událost, která se odehrává na obřích světových scénách, v online přenosu streamovaném v mžiku sekund do celého světa. Bůh vstoupil do našeho života na pozadí světa, který si dál žije svůj den. Bůh přichází fyzicky skrze narození jednoho člověka. V zapadlém místě se narodí Ježíš a nic převratného se jinak nestane. Jedno dítě sem, druhé tam… Jeden člověk se narodil, jiný umírá. Generace se střídají, tak už to na světě chodí.

Narození člověka – to není žádná legrace, ale rádi na to vzpomínáme…

Narození dítěte je událost, před kterou blednou všechny světoborné události dějin. Josef s Marií čekají dítě. Už je na cestě. Na Marii přišla její hodina. Bůh je život, říká se o Bohu. A tak Bůh volí cestu k životu, kterou jsme prošli všichni. Porod člověka je drama. Mohu mluvit jen jako muž, který mohl být u narození jako ten „přihlížející“, ale i jako „přijímající“, každopádně jako ten, který je, co se týče života lidského „bezmocný“, přesto nakonec „vděčný“. Pohled ženy, rodičky, matky, je mi zapovězen. Ovšem platí, že Marie byla jediný člověk na světě (a v tom je jedinečná),

která byla Ježíšovi blízko tak, jako žádný jiný člověk. Totiž jako jeho matka, která ho nosila pod srdcem, porodila, kojila a pak stála u jeho kříže. NIKDO z lidí nebyl Synu Božímu tak blízko jako jeho vlastní matka. Ovšem já se mohu vžít pouze do pocitů Josefa.

Kdyby Josef mohl… aneb jak to někdy chodí při porodu a po něm…

Kdyby Josef mohl a měl tu možnost a disponoval by mobilním tarifem s daty nebo wifi betlémského hostince, jistě by přes sociální sítě poslal svým přátelům a rodině do Nazaretu zprávičku „*Máme synka! Jmenuje se Ježíš! Gott mit uns! Dítě i matka OK! God be blessed! Nachystejte uzenáče, za chvíli jsme zpátky! Haleluja! Šalom alejchem!*“ Nezapomeňme na smajlíky a selfíčko s novorozencem a novopečenou matkou. Škoda jen, že to nebylo v porodnici. Pak by mohl Josef, ten pater in potentia, napsat do knihy otců porodnického oddělení vzkaz pro další potencionální otce: „*Ahoj všichni… jmenuji se Josef, má přítelkyně Marie… chceme se časem vzít, to dá rozum… zrovna rodí. Snažím se nějak pomoct, ale ty gumový masážní věcičky, co mají podle porodních asistentek rodičku naladit, fakt nefungují… Marie se mě pokoušela praštit… cítím se u toho trochu jako blbec… jinak se oba těšíme… už aby to bylo za námi… trvá to fakt dlouho… Marie na pokraji sil… jinak OK… personál profi… díky za ledničku s limčou… Palec nahoru! Lajkuji! Už se těším, jak fotím… Vy ostatní: Nebojte se toho… fakt bych si dal pivo… nevím, proč ho v té lednici nemají… zdraví váš Josef z Nazareta. P. S. (po deseti hodinách na sále): Jsem dojat… Bůh s námi… určitě… děkuji všem doktorům, porodním asistentkám, uklízečkám a lidem v nemocniční kantýně… a hlavně, mé milované Marii… všechny palce nahoru, jak to dala… díky všem! … úžasný zážitek, ještě že je to za námi… sláva na výsostech Bohu!*“

Betlémské porodnice tehdy nebylo…

V Betlémě tehdy porodnici neměli, ani ledničku na porodním sále s vychlazenou limčou, sušenkami a šunkovými bagetkami pro vystresované rodiče. Nebyl tu ani profi porodní personál zaplacený z všeobecného zdravotního pojištění. Natož wifi nebo předražená mobilní data, a tak se Josef (a myslím, že by fakt chtěl) nemohl podělit s přáteli o radost z narozeného Krista (a kdo ví, jestli by to evangelisté použili…). Jen rodička si cosi v mysli zachovávala, než usnula i s novorozencem. A tak se možná Josef zasní do noční oblohy a děkuje Bohu za tuto chvíli (a možná je tu ve skrytu i ten anděl, co ho kdysi ve snu tak příjemně oslovil). A možná by mohl spatřit jiného anděla Božího, jak už krouží nad judskými horami

a hledá vhodné místo k přistání. Ale kdež… Jak lidské! Vraťme Josefa na zem! Ještě teď si v mysli přehrává, co se před chvílí stalo. Ještě teď hledí do tváře své Marie a stále cítí na prstu první dotyk svého synka, jak se jeho malá ručka instinktivně sevřela kolem velkého dospěláckého prstu. A konečně si může dát to pivo… potichu, aby Marii nevzbudil. S tlumeným syknutím otevíraného lahváče, se slzami v očích, dojat v duši, pozvedá své srdce k Bohu pod noční oblohou, jako kdysi Abraham, a pronáší tiché: „*Děkuji ti, Bože, buď tvé jméno navěky požehnáno!*“. Takový je příchod Boží do našeho světa. Lidský, tak křehký, dojemný a zároveň obyčejný a tuctový. Narození jako je mnoho jiných a dalších. Boží tak lehce přehlédnutelný příchod.

Intimní Boží navštívení člověka

Jenomže i s rodiči to něco udělá. Ne až po porodu, ale už před ním! Je to velmi intimní. Když si připomínáme Vánoce, narození Ježíše, často přehlížíme tu intimnost. Všimněme si, jak Bůh jemně jedná s Marií i s Josefem! Ovšem tak, jak jedná s nimi, chce jednat i s námi. Do jak křehkých životů Bůh vstupuje, jak citlivě proměňuje lidská srdce! Marie, židovská dívenka, obyčejná mladá holka z bezvýznamného města Nazaret. Nic o ní nevíme. A proč taky? Vždyť ve své obyčejnosti ani nic neobyčejného udělat nemohla. A přesto právě ji Bůh oslovuje.

Boží dotek lidského srdce…

Bůh vede s člověkem rozhovor a začíná ho pozdravem a požehnáním: „*Buď zdráva, milostí zahrnutá. Pán s tebou…*“ Takto chce Bůh jednat s člověkem, s Marií, s námi, s tebou. Tímto způsobem Bůh otevírá lidské srdce a vstupuje do něj. Podobně jedná s Josefem, jemně ho navštěvuje ve snu. A docela tichým hlasem, hlasem přítele mu říká: „*neboj se…*“! Neboj se přijmout to, jak do tohoto světa přicházím, neboj se přijmout Marii. Neboj se přijmout Boha takového, jaký je. „*Jsem, který jsem! A budu takový, jaký budu!*“ je Boží představení, Boží jméno, které slyší Mojžíš u hořícího keře. Podobně a přiměřeně své situaci to slyší i Josef. Přijmeš-li mě, přijmeš i Marii, tu, kterou miluješ. Přijmeš-li tu, kterou miluješ, dáš prostor ve svém životě lásce, a tak se setkáš se mnou. Stanu se součástí tvého života! Budu, jaký budu ve tvém životě!

Ještě než Bůh přišel v Kristově narození do našeho světa, přišel k člověku jako přítel. Otevírá srdce a rozmotává zauzlené lidské příběhy a vztahy.

Kristovo narození…

Ježíš Kristus se narodil a je to neopakovatelná událost. Ale symbolicky, duchovně, v síle Duch svatého, se chce narodit v našich srdcích. Bůh touží po setkání s námi. Tluče na vrata a doufá, že otevřeme. A když otevřeme, tak vstoupí ten, který promluvil skrze Ježíše a říká: „*Já jsem vzkříšení i život.*“ Vstupuje ten, který říká: „*Vaše slovo ať je ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze zlého.*“

Nakonec i my toužíme po pravdivém slově. Zvláště dnes, kdy je tak těžké jej v tom zmatku najít. Ovšem Kristus je snad pro všechny tou přijatelnou pravdou. Pokud pustíš do svého srdce Krista a dopustíš, aby se v tvém srdci Boží Syn narodil a zabydlel, pak i tvůj život a tvé slovo bude pravdivé. Tvé srdce vyplní sám Kristus a démoni zla nenajdou u tebe místo. Vstoupí do vepřů a vrhnou se ze srázu do moře, jako kdysi, když Ježíš uzdravil posedlého v Gerase.

Modlitba

Pane, Ježíši Kriste, přijď do našeho života.

Přijď do našich srdcí a ujmi se nás.

Přijď do naší mysli, uchop naše uvažování, proměňuj naše slova, veď naše myšlenky, přetvářej naše srdce, abychom pochopili smysl tvého narození.

Přijď náš Pane do našich očí, rozjasni je. Přijď do našich uší, abys je otevřel, abychom naslouchali tvému slovu. Uchop naše ruce, abys jim dodal sílu. Veď naše nohy, abychom mohli jít ve tvých stopách. Rozvaž nám jazyk, abychom našli sílu k rozhovoru s tebou. Utiš nás, abychom v tichosti mohli zaslechnout to, co nám chceš říct.

Pane Ježíši, ty, který jsi se narodil do našeho světa, s tebou se přimlouváme za tento svět. S očima upřenýma k tobě myslíme na ty, kdo trpí, bolestí křičí, umírají dnes a denně.

Pane, buď s námi, kdy bojujeme pro spravedlnost, lidskost, pokoj a přátelství. Buď s námi a podepírej nás, ty, který ses narodil do našeho lidského světa.

Buď pastýřem těm, kdo hledají cestu, těm, kdo hledají sílu k pomoci, těm, kdo klesají vysílením, těm, kdo bojují za spravedlnost, těm, kdo ošetřují raněné, těm, kdo nesou rakev ke hrobu, těm, kdo se ocitli v zapomnění, těm, kdo už nemohou dál.

Kéž jsme tvými učedníky a učednicemi. Chceme tě následovat, náš Pane, Ježíš Kriste, drž nás při sobě, nedopusť, abychom zbloudili. Zachraň nás, Pane, od nás samotných a dej nám svého ducha. Boží Synu, ty, jenž jsi ukřižovaný a vzkříšený, jenž jsi byl počat Duchem svatým a narodil jsi se jako člověk z Marie, Bohorodice, z vůle Otce našeho v nebesích. Amen.

Vánoční hvězda

V období adventu i o Vánocích jsou ulice rozzářeny vánočními symboly, světly i světélky, anděly i hvězdami nejrůznějších tvarů, materiálů a barev.

Mezi nimi vyniká nejen svým tvarem, ale i symbolikou a příběhem hvězda zvaná Herrnhutská. Podle českého názvu místa původu se jí říká také Ochranovská, a podle dávného domova těch, kteří toto městečko v Horní Lužici kdysi založili, dokonce i Moravská hvězda.

V roce 1722 na Horní Lužici přišli exulanti z Moravy, vyhnanci pro víru. Na pozemcích knížete Mikuláše Ludvíka Zinzendorfa založili městečko Ochranov, německy Herrnhut. Právě tady vznikla obnovená Jednota bratrská, která od samého počátku kladla veliký důraz na misii. Její členové známí jako Moravští bratři se z Ochranova rozletěli do celého světa. Obnovená Jednota bratrská má na mnoha místech ve světě svoje sbory, známé pod anglickým názvem Moravian Church. V hornolužickém Herrnhutu, který se stal jejich základnou, najdeme řadu pozoruhodných pamětihodností, městská architektura byla později nazvaná herrnhutské baroko. Je zde také manufaktura, kde se každoročně vyrábějí tisíce ochranovských hvězd.

Výroba herrnhutské hvězdy byla zahájena v roce 1821, původně šlo o školní pomůcku. Hvězdu tvoří útvar zvaný rombokubooktaedr o 26 stěnách, ty jsou základnou nestejně dlouhých paprsků. Čtvercovou základnu má 18 delších paprsků, trojúhelníkovou 8 paprsků kratších. V prostoru uvnitř je zdroj světla.

Ochranovská hvězda se vyrábí v mnoha barvách. Původní a nejčastější jsou bílá, žlutá a červená. Zejména v Sasku, kam hornolužický Ochranov patří, je hvězda velmi oblíbená a rozšířená, říká se jí tam Herrnhuter Stern.

Za Ochranovskou, nebo-li Moravskou hvězdou není nutno jezdit až do Herrnhutu na Horní Lužici. V Miroslavi září už druhým rokem nad vstupní branou k evangelickému kostelu. Dostali jsme ji od našich přátel ze

Spremberka. Také v kostele vedle kazatelny ochranovskou hvězdu můžeme spatřit. Je velmi stará, dostali jsme ji před více než padesáti lety od přátel našeho sboru z Glösa. A také v řadě rodin našeho sboru jsou součástí vánoční výzdoby malé ochranovské hvězdičky.

Světlo herrnhutských hvězd září do temnoty a připomíná, že světlem našich životů je vánoční příběh. Ty naše miroslavské ochranovské hvězdy symbolizují také přátelství, kterého si vážíme.

Pozvání ke svátečním bohoslužbám

IV. neděle adventní 18. prosince

- Bohoslužby v Miroslavi v 8:30
- V 15:00 varhanní koncert – Lukáš Hurtík

Boží hod vánoční 25. prosince

- Bohoslužby v 8:30 v Miroslavi s večeří Páně
- Bohoslužby v 11:00 v Moravském Krumlově s večeří Páně (dům s pečovatelskou službou)

Pondělí 26. prosince

- Bohoslužby v Miroslavi v 8:30
- Bohoslužby v Bohuticích v 10:00 s večeří Páně

Neděle 1. ledna

- Bohoslužby na Nový rok v Miroslavi v 8:30 s večeří Páně

Kontakty

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Miroslavi
Husova 44, 67172 Miroslav

Tel.: 603 186 128 (David Sedláček), 724 729 477 (Lia Ryšavá)
E-mail: sedl.david@centrum.cz
miroslav.evangnet.cz, facebook.com/ccemiroslav
Číslo účtu: 158 263 53 09 / 0800

Sborový list připravili David Sedláček a Lia Ryšavá
Úvodní kresba: Anna Lacinová
Grafická úprava: Lucie a Radek Férovi